

ומקדישין ליה ברבים ומש"ב זאיפה ישרים נכחדו פירשו על אותם אלו שמכשרים את מעשיהם לפני המלך הקב"ה והם מוקנים לשם וهم מקדושים אותו בربים בהילוכם ובמעשיהם. **הכי מקדשין ליה לעילא, בין ממון דשאר עמיין, ואשתתמודעין ליה כל ממנא בגין** והנה כך אלו הצדיקים מקדשים את הקב"ה למעלה בין השרים הממוניים על שאר העמים כי אלו הממוניים על העמים הם מכיריהם את הקב"ה כל אחד בכינוי השיר אליו מאחר שהם לא יכולים להשיג את שמו אלא רק את כינויו. **אבל ישראל אשחתמודעין לעילא כלל باسم יהוזח, דאיתו חיי כל בגוניין** אבל ישראל הקדושים הם כולם מכיריהם את הקב"ה למעלה בשם הו"ה שהוא המחייה את כל הבניינים שלו, כי הנה שרי האומות לא יכולים להשיג אלא רק בכינוי וחלבוש בפי הענף הפרט' המתגלה אליהם ומשפיע להם בגון כינוי א"ל אלהים אדני" אבל ישראל הם בניהם לה' ולמן הם יונקים מעצם הטפירות ומשום כך הם יכולים להשיג בשם הו"ה עצמו ללא שום כינוי ולboveש (רמ"ק).

כל שם וכינוי מעיד על הקב"ה וכן כל ספירה ומלאך יש להם כינוי, אבל ישראל הקדושים מכיריהם ומשיגים בשם הו"ה בסוד בנים אתם לה' אלוקיכם **וכל שם ובינוי סהיד עלייה** והנה כל שם וכינוי הוא מעיד על הקב"ה, **אי"ל סהיד עלייה, דאית ליה יכזלה על כל אל כי** כינוי א"ל הוא מעיד על הקב"ה שיש לו יכולת על כל שאר הכוחות הנקראים אל, **הִנֵּה הוא דברתיב,** (איוב ח) **אנני אדרוש אל אל. אל, מארי דיאל**

ההילמוד ההיומי

וזהו מש"כ 'אני אדרוש אל אל', דהיינו שבכינוי שם א"ל אני אדון על כל אותן הכוחות הנקרים אל. **אלְהִים סְחִיד עַלְיָה, דָאִיחּוּ אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים** וכינוי שם אלהים הוא מעיד על הקב"ה שהוא אלהי האלים, דהיינו שמלבד שהוא אדון לכל הכוחות כולם הוא נקרא אלהים כי הוא מצוי ומפעיל את כל האלים שהם המלאכים ושאר הכוחות וכולם נמצאים ממנו ואלהותיו הוא מעל כולם, ומשום לכך הוא נקרא אלהים בלשון רבים כי הוא פועל וממצא אלהים רבים שהם המלאכים ושאר הכוחות בסוד' אתה מחייה את כולם' (רמ"ק). **אֲדֹנֵי סְחִיד עַלְיָה, דָאִיחּוּ אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים** וכינוי שם אדון' הוא מעיד על הקב"ה שהוא אדון' לכל האדונים, דהיינו שהוא אדון' לכל צבא השמים הנקרים אדונים. **אֹוף הַכִּי בָּל שֶׁם** וכן על זה הדרך הוא שאר כינויו שכולם מורים שהוא השולט והמניג את כולם. **דָּבָל** (ספרה ומלאך) **מֶלֶךְ אִית לְבָל חֶד שֶׁם יְדִיעָה, לְאַשְׁתָּמֹדָעָה לְבָל בָּת בְּהַזּוֹא שֶׁם דָּמְלָבָא דִּילִילָה** ולכן לכל ספרה ומלאך יש לה שם ובינוי אחד ידוע בכך שעל ידם כל בית וכחת תדע את שורשה שהוא היה בקב"ה. **אָבָל יִשְׂרָאֵל, אַשְׁתָּמֹדָעָן לִיה בִּיהוּה** אבל ישראל הקדושים הם מבירים ומשיגים בקב"ה ללא שום כינוי אלא הם משיגים בעצם שם הו"ה מאחר שהם בניהם אליו בסוד' בניים אתם לה' אלהיכם'.

סוד הדבר שיש לך בקב"ה כינויים רבים הוא כמשל לאדם אחד שיכולים להיות לו כמה סוסים והוא רוכב עליהם ומניג אותם כרצונו **וְרֹזֵא דָמָלָה, בָּר נֶשׁ חֶד יְבִיל לְמַהוּי לִיה בָּמָה סּוֹסּוֹן** וסוד הדבר שיש לך בקב"ה כינויים רבים הוא כמשל לאדם אחד שיכולים להיות לו

הליימוד היומי

לו כמו סוסים והוא רוכב עליהם ומניג אותם כרצונו ובזה יש שינוי בין סוס אחד לשנהו וכן הקב"ה שהוא הויה הוא רוכב על אלו הכנויים והוא מניג אותם כרצונו ומשום כך בשם הויה אין שינוי אלא רק כפי הטפירה שהוא יורכב עליו כי אם הוא רוכב על בינוי אל שהוא רחמים אז הוא יפעל חסד ויכריך את שאר השמות להעשות חסד ואם הוא יורכב על שם אלהים שהוא דין יפעל דין וכל השמות ישתנו לדין וכן ביו"ב (רמ"ק), **אָוֹפֵךְ הַכְּבִי כָּל יִשְׂרָאֵל אַיִלּוֹן בֶּןּוֹי דָּאָדָם** וכן הוא בעניין הנשמות כי כמו ששאר הכנויים הם בסוט המונาง בידי האדם הרוכב עליו כך ישראל הם בני ז"א שהוא שם מה כמו מניין אדם, **וְכָל בֶּרֶא צְרִיךְ לְמַהֲיוֹן לִיה לְאָבִי כְּסֻומֵם וּכְחַמּוֹר לְמַשּׁוֹן, וְלְמַהֲיוֹן כְּבִיפְתַּחְזּוֹן** וככל בן צרייך שהוא לאביו כסוט וחמור למשאן וכן הוא צרייך להיות כפוף תחתיו בכדי לעשות את עבודתו וכן הוא אצל ישראל שהם צרייכים להיות כבינה חמור וסוס אל הקב"ה בכדי לעשות את רצונו ובזה הוא צרייך לעבוד את הקב"ה כבן וסוס, כי הוא צרייך לעבוד אותו מאהבה כבן ולא בסוט שיש לו טורה לשאת את רוכבו, וכן הוא צרייך לעבוד אותו כסוט העובד תמיד את אדונו ולא כבן שהוא תלוי ברצונו (רמ"ק), **וְהָאֵי אִידְהוּ רְזֹא** (תהלים לו) **אָדָם וּבְהַמָּה תֹּשִׁיעַ יְהֹוָה. דָּאִידְהוּ בֶּרֶא דָּאָדָם, וּעֲבֵיד גְּרָמִיה כְּבַהֲמָה תֹּחַזּוֹן** וזה הסוד של מש"כ אדם ובהמה תושיע ה' דהיינו שישראל הוא מבחינה אדם בזה שיש לו נשמה מז"א הנקרא אדם והוא צרייך לעשות את עצמו כבHEMA מתחתן • קומו בכדי לעובדו תמיד.

סוד יבום אשת האח כדי שלא יאבד נפש האח המת

וּבְגִין דָא אֵיתָהוּ פֶקְוֹדָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בָאוּרִיאַתָא,
לְמַהֲיוֹ אָח מִיּוּבָם לְאַתְתִּיהְ דָאָחָ, לְמַעַבְדָ בְרָא
לְאָחָוי, בְגִין דָלָא יִתְאַבֵיד מַהֲהֽוּא עַלְמָא ומשום כך ציווה הקב"ה
 בתורה שאחיו של המת ייבם את אחיו בכדי שייולד בן לאחיו המת שזו הוא יהיה
 מבחינת adam השלם, לאחר שהוא לא יאבד מאותו עולם כי אז הולך שייולד הוא יהיה
 אחיו שמה ועי"ב הוא יבוא אל תיקונו. **וְהָאֵי אֵיתָהוּ בְגִזְוֹן רְזָא דְכָלָאִים בְצִיצִית.** **דָאָמָרוּ, מָה שְׁאָסְרָתִי לְזַבְּצָן, חַטְרָתִי לְזַבְּצָן** וההיתר לאח לישא את אחיו הוא כמו ההיתר של כלאים צמר ופשטים ביצירת
 כי בזה אמרו חז"ל (מה) מה שאסורתி לך כאן התרתי לך כאן. **אָסְרָתִי לְזַבְּצָן כָלָאִים דְעַלְמָא, חַטְרָתִי לְזַבְּצָן כָלָאִים דְצִיצִית** והיינו שאסורתić לך כלאים
 בעולם אבל התרתי לך את זה ביצירת כי מותר לבוש בגדי מפשטים ולהטיל בו ציציות
 מצמר. **אָסְרָתִי לְזַבְּצָן אַתָ, חַטְרָתִי לְזַבְּצָן יְבָמָה** וכן אסורתić לך
 אשת אח בעולם והתרתי לך יבמה. **בְגִזְוֹן מְרֻכִיבִים תְפֻוחִים אוֹ דְקָלִים**

* * * אור הרשב"י *

התרתי לך דם בתולים אסורתić לך אשת איש
 התרתי לך אך את השבואה, אשת אח התרתי לך
 יבמה, אשה ואת אחותה בחיקם התרתי לך
 לאחר מיתה, לבישת כלאים התרתי לך סדין
 ביצירת, בשר חזיר התרתי לך דן ששמו
 шибוטא, את החלב- התרתי לך את השומן,
 את הדם התרתי לך טחול, בשר החלב
 התרתי לך את הבל.

(מה) בדריאות בוקרא רבה פרשת אחריו מות
 פרשה כב סימן י"ה מתיר אסורים מה
 שאסורתić לך התרתי לך אסורתić לך חלב
 בהמה והתרתי לך בחיה אסורתić לך ניד
 הנשה בחיה והתרתי לך בעוף אסורתić לך
 שחיטה בעופות והתרתי לך בדגנים, ר' אבא
 ר' יונתן בשם ר' לוי אמר יותר ממה
 שאסורתić לך התרתי לך דם הנדה אסורתić לך

* * * הלימוד היומי *